

Sygn. akt IV.U 40/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Gurgacz

Protokolant: Sylwia Wierdak

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r. w Krośnie

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko **Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania**

o Niepełnosprawności w Województwie

(...) w R.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności mał. T. S.

na skutek odwołania **J. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania

o Niepełnosprawności w (...)

w R.

z dnia 20 listopada 2014 roku numer sprawy: (...) (...)2. (...) (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e.

Sygn. akt IV. U. 40/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 listopada 2015 roku

Orzeczeniem z dnia 20 listopada 2014 roku nr sprawy: (...) (...)2. (...) (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) w R. uchylił w części orzeczenie o stopniu niepełnosprawności wydane przez (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. z dnia 17 lipca 2014 roku nr : (...) (...) - (...), i orzekł, że symbol przyczyny niepełnosprawności **T. S.** to 01-U, 10-N i 02-P, ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 18 czerwca 2014 roku i małoletni nie wymaga konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

W uzasadnieniu Wojewódzki Zespół podał, że stan zdrowia małoletniego T. S. kwalifikuje go orzeczenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Przedmiotowe orzeczenie wnioskodawczynie J. S. zaskarżyła i wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zaliczenie małoletniego T. S. do grupy osób niepełnosprawnych w stopniu wyższym.

Dalej wnioskodawczynie podała, że nie zgadza się ze stanowiskiem Wojewódzkiego Zespołu w R., które uważa za krzywdzące i nie zgodne z faktycznym stanem zdrowia małoletniego, które stale się pogarsza i wymaga ciągłego leczenia.

Odpowiadając na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. podał, że utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (...) co do stwierdzenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności małoletniego T. S., zmieniając orzeczenie jedynie w części.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następujących ustaleń:

Wnioskodawczynie J. S. złożyła w dniu 26 maja 2014 roku wniosek o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności małoletniego T. S., podając iż ustalenie stopnia niepełnosprawności jest mu niezbędne w celu uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego oraz świadczenia pielęgnacyjnego przez opiekuna.

dowód: wniosek z dnia 26.05.2014 roku

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. decyzją podjętą przez skład orzekający na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2014 roku zaliczył małoletniego T. S. do grupy osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

dowód : orzeczenie z dnia 17.07.2014 roku

Z przedmiotowym orzeczeniem wnioskodawczynie J. S. nie pogodziła się składając odwołanie do organu II instancji, zarzucając, że orzeczenie jest krzywdzące albowiem stan zdrowia kwalifikuje małoletniego T. S. do ustalenia wyższego stopnia niepełnosprawności.

Na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2014 roku Wojewódzki Zespół w R. rozpatrzył odwołanie od orzeczenia organu I instancji i na podstawie zgromadzonej dokumentacji medycznej i specjalistycznej, badań i wywiadów zmienił w części decyzję wydaną przez (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. z dnia 17 lipca 2014 roku o zaliczeniu małoletniego T. S. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, tj. co do symbolu przyczyny niepełnosprawności, daty powstania stopnia niepełnosprawności oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Od przedmiotowego orzeczenia wnioskodawczynie złożyła odwołanie do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Powołani przez Sąd biegli lekarze sądowi specjaliści psychiatra i psycholog kliniczny w wydanej opinii lekarskiej z dnia 11 września 2015 roku stwierdzili u małoletniego T. S. nasilone zaburzenia zachowania i emocji u osoby z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim i organicznymi zmianami w o.u.n.

Zdaniem biegłych powyższe schorzenia powodują, że małoletni T. S. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt Wojewódzkiego Zespołu w R. oraz opinii biegłych z dnia 11 września 2015 roku. Tym dowodom Sąd dał wiarę albowiem nie zachodzą pomiędzy nimi sprzeczności, są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z **art. 3 ust.1pkt 2 i art. 4 ust.2** ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /Dz. U. Nr 123 poz.776 ze zm./ - do **umiarkowanego**

stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

W niniejszej sprawie Sąd dał w pełni wiarę opinii biegłych sądowych albowiem jest to opinia, która w sposób wyczerpujący i wnikliwy opisuje stan zdrowia małoletniego T. S..

Opinia została sporządzona w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym na podstawie dokumentacji lekarskiej oraz badania fizykalnego.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby kwestionowanie wiarygodności oraz rzeczowości i kompletności przedmiotowej opinii.

Opinia umożliwiła Sądowi dokonanie oceny stanu zdrowia małoletniego T. S..

Wnioskodawczynie nie złożyła żadnych innych wniosków dowodowych a zastrzeżenia do opinii biegłych sprowadzają się do polemiki z ustaleniami biegłych. Nieprawdą jest, że biegli stwierdzili w opinii, iż małoletni nie jest agresywny. Przeciwnie, na stronie 3 w uzasadnieniu opinii jest zawarte stwierdzenie, że małoletni jest leczony neurologicznie i psychiatrycznie z powodu zaburzeń zachowania z agresją. Natomiast niesamodzielność nie jest tożsama z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Biegli bowiem zauważyli, że małoletni wymaga pomocy w czynnościach bardziej złożonych, natomiast ma zdolność komunikacji w otoczeniu, samodzielnie się porusza, nie wykazuje istotnych (co nie oznacza żadnych) trudności i ograniczeń w zakresie czynności dnia codziennego.

Natomiast zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. Nr 139 poz. 1328 ze zm.) – dla potrzeb orzekania o niepełnosprawności „dzieckiem” jest osoba, która nie ukończyła 16 roku życia. Dlatego w stosunku do małoletniego T. S. nie występuje przesłanka konieczności współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Wobec ustalenia w oparciu o opinię biegłych iż małoletni T. S. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym – Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia